

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Eunomius se ab Eudoxio seperauerat, propterea quòd ipse Aetij
opinionì acceßerat, & quòd Alexandriae, procuratione Eudoxij
perturbatione concitata, Athanasius iterum fugit, & cum ea de causa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

libertatis Catholicæ egrediantur. Qui quidem, si post hoc concilium lethale pestilentis doctrinæ venenum euomere noluerint, omnesq; Arii blasphemias ex animis suis radicitus euellere, atque adeo illis anathema indicere, sciât se pariter cum Ario & eius discipulis, cum aliis serpentibus, utpote Sabellianis, Patropasianis, & alterius hæreticæ prauitatis cuiuscumque modi sectatoribus à communione ecclesiæ, quæ filios adulteros non recipit, tanquam scæderis & societatis expertes omnino exclusos esse, Deus vos fratres charissimi, diu seruet incolumes. His acceptis literis legati Eustathij in Siciliam proficiscuntur. Vbi concilio episcoporum Siculorum conuocato, coram illis similiter fidem consubstantialis se seruare confitentur: fideique formulâ in concilio Nicæno confirmatam ratam faciunt. A quibus cum literas in eadem cum epistola Liberij sententiâ perscriptas, ad episcopos, qui eos miserant, accepissent, recta reuertunt. Illi epistola Liberij accepta, legatos ad episcopos cuiuscumque ciuitatis, qui fidem consubstantialis defendebât, oratum mittunt, ut omnes ex vno animorum consensu Tarsim Siliciæ tum ad fidem concilij Nicæni confirmandam, tum ad omnem cõtentionem, quæ post illud in ecclesia oriebatur, dirimendam commearent. Quod quidem fortassis factum fuisset, nisi Eudoxius sectæ Arianæ episcopus, qui tum gratia apud Imperatorem plurimum poterat, obstitisset: qui propter concilium edictum permagna iracundiæ flamma incensus, illos grauissimis affecit incommodis. Macedonianos verò per legatos, quos miserunt, cum Liberio communicasse, fidemq; concilij Nicæni ratam fecisse, Sabinus etiam in libro suo de collectione rerum in concilij gestarum, perspicuè declarat.

Quòd Eunomius se ab Eudoxio sepeauerat, propterea quòd ipse AEtij opinioni accesserat, & quòd Alexandria, procuratione Eudoxij perturbatione concitata, Athanasius iterum fugit, & cum ea de causa motus in populo ciceretur, metuens id Imperator, animis populi Alexandrini per epistolas lenitis, rursus Athanasium tranquille ecclesiam obtinere præcepit. CAP. XII.

Eisdem

Eisdem temporibus Eunomius ab Eudoxio seiunctus, conuentus propterea separatim egit, quòd Eudoxius ipsi sepe numero illum deprecanti, vt præceptorem suum Aetium in ecclesiam reciperet, nõ obtemperauerat. Neque tamen Eudoxius istud sua sponte præstitit. (Actij enim opinionem, quæ à sua nihil omnino discrepabat, neutiquam reiecit) sed quòd omnes qui cum Eudoxio consentiebant, Aetium vtpote diuersam ab eo doctrinam tenentem abhoruerunt. Hæc verò causam fuisse, cur Eunomius ab Eudoxio se segregauerit, satis constat. Has etiam res Constantino- poli ad hunc modum gestas accepimus. Alexandria autem, edictum opera ac studio Eudoxij à præfectis eo missum ecclesiam magnopere conturbauit. Athanasius igitur temerarium & vesanum multitudinis impetum verens, extimescensque ne si quid ab illa ederetur absurdi, in ipsum tanquam authorem illius conferretur, quatuor menses continuos in paterno monumento latitauit. Sed cum populus propter illius absentiam, & desyderium quo tenebatur, seditionem constaret, Imperator certior factus, contra Alexandrinos grauius commotus est: perque literas illis significauit, vt liceret Athanasio ecclesiarum administratione animo securo & tranquillo potiri. Vnde factum est, vt ecclesia Alexandrina ad mortem vsque Athanasij, quieta pacataque consisteret. Quam quidem post eius mortem Arianos denuo occupasse, docebimus paulò post.

Quòd Eudoxius cum vita functus esset, Constantino- poli, Ariani Dimophilum, orthodoxi verò Euagrium, Eustathio Antiochiæ episcopo ordinante, pro eo sufficiunt, quodq; Euagrius & Eustathius, cum extorres Imperatore iubente profugerant, Arij sectatores, illos qui consubstantialia propugnabāt, admodum multis incommodis affecerunt, ac præterea de sanctis presbyteris qui iussu Valeris in nauigio cremati fuerunt, & de fame quæ Dei indignatione in Phrygia accidebat. CAP. XIII.

Imperator Valès denuo Antiochiam ire maturans, Constantinopoli decessit. Qui cum venisset Nicomediam Bithy-